

Ти, Боже!...

Ти ни даде хлѣбъ и вѣра вѣчна,
братска обичъ чиста и сѣрдечна
и дари ни радость и сполука,
за да учимъ родната наука.

И сега отново сбрани — ето
съсъ любовь и бодрость въвъ
сѣрдцето
ний на Тебъ се молимъ, Боже
мили,
дай ни здраве, дай ни крепки
сили

Да растеме силни и свободни
срѣдъ поля и ниви хлѣбородни,
и да грѣемъ като цвѣтъ въ
градина,
както грѣе нашата Родина...

И. Стубель

Кръстътъ победи

Въ началото на есенъта, когато
по лозята заблѣстѣха като шарени
брилянти узрѣлитѣ гроздове, а злат-
нитѣ дяли увиснаха по клонитѣ, въ
Плиска дойде последниятъ вестител
отъ Цариградъ.

— Преди Кръстовденъ всички
ще бждатъ тукъ.

— Кои? — запита Борисъ, великиятъ ханъ на българитѣ.

— Византийскитѣ свещеници, които изпраща императоръ Михаилъ.

— Най-после! — зарадванъ възкликна ханътъ. — Ще се изпълни горещото ми желание.

Младиятъ, 35 годишенъ, ханъ